Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul central (judecător C. Troianovschi)
Dosarul nr. 2r-457/25 (PIGD: 2-25153921-03-2r-03122025)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul civil şi de contencios administrativ

D E C I Z I E

26 februarie 2026 municipiul Bălți

Instanța în componența:

Radu Holban, *președintele completului*

Svetlana Ghercavii

Mariana Sajin*, judecători*,-

examinând, fără participarea părților, pe baza materialelor dosarului recursul declarat de Morozan Mihail, împotriva încheierii Judecătoriei Orhei (sediul central) din 12 noiembrie 2025, prin care s-a refuzat în primirea cererii de chemare în judecată înaintată de Morozan Mihail împotriva lui Morozan Cristian, intervenient accesoriu notarul Lencuța Iulie, privind revocarea și anularea contractului de donație,-

C O N S T A T Ă :

I.Solicitările potențialului reclamant:

1.La 3 noiembrie 2025, potențialul reclamant Morozan Mihail a depus în Judecătoria Orhei (sediul central) o cerere de chemare în judecată împotriva lui Morozan Cristian, intervenient accesoriu notarul Iulia Lencuța, privind revocarea și anularea contractului de donație nr. 1-746 din 3 iunie 2021 (fila dosarului 2).

2. În motivarea acţiunii, potențialul reclamant a invocat următoarele temeiuri:

În fapt, el a încheiat contractul de donație nr. 1-746 din 3 iunie 2021, cu pârâtul Morozan Cristian, autentificat de notarul Lencuța Iulia.

Menționează că nu i s-a adus la cunoștință conținutul contractului, nu cunoștea consecințele care pot surveni în urma încheierii acestuia.

Consideră că acțiunile de ingratitudine și procedura de întocmire a donației duc la revocarea și anularea contractului de donație.

Astfel, solicită de a revoca și anula contractul de donație nr. 1-746 din data de 3 iunie 2021, autentificat de notarul Iulia Lencuța.

În drept, cererea de chemare în judecată este întemeiată pe prevederile art. 16, 1198, 1207, 1212 Cod civil.

II. Poziția instanței de fond:

3. Prin încheierea Judecătoriei Orhei, (sediul central) din 12 noiembrie 2025 (fila dosarului 13), s-a dispus:

”*Se refuză în primire cererea de chemare în judecată depusă de Morozan Mihail împotriva pârâtului Morozan Cristian, intervenient accesoriu notarul Iulia Lencuța privind revocarea contractului de donație.*

Se remite reclamantului Morozan Mihail încheierea în cauză și cererea de chemare în judecată cu toate documentele anexate.

Se explică reclamantului Morozan Mihail că refuzul judecătorului de a primi cererea de chemare în judecată exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant, cu aceeași acțiune împotriva aceluiași pîrît, cu același obiect și aceleași temeiuri.”

III. Solicitarea recurentului:

4. La 25 noiembrie 2025, Morozan Mihail a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, (sediul central) din 12 noiembrie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii cu restituirea cauzei la rejudecare, la etapa primirii cererii, în vederea examinării fondului (fila dosarului 18).

IV. Argumentele recurentului:

5. În motivarea recursului recurentul a invocat următoarele motive:

Considerăm că această soluție este profund nelegală şi netemeinică, pentru următoarele motive dezvoltate amplu:

Aplicarea greşită şi formalistă a art. 169 alin. (1) lit. e) CPC - defect formal care nu justifică refuzul definitiv în primire.

Art. 169 alin. (1) lit. e) CPC permite refuzul în primire doar în cazuri excepţionale şi strict limitative.

Lipsa capacităţii de folosinţă a uneia dintre părţi reprezintă, într-adevăr, un impediment procesual, însă nu unul insurmontabil şi definitiv în materia acţiunilor reale imobiliare şi a revocării donaţiilor.

Refuzul direct în primire, cu efectul de a bloca definitiv accesul la justiție (conform mențiunii exprese din încheiere că „exclude posibilitatea adresării repetate"), încalcă flagrant dreptul constituțional la un proces echitabil (art. 20 Constituţie) şi dreptul de proprietate (art. 46 Constituţie), precum şi Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (art. 6 § 1 şi art. 1 Protocol 1).

Natura acţiunii în revocare a donaţiei - acţiune reală imobiliară care supravieţuieşte decesul donatarului şi se îndreaptă obligatoriu împotriva moştenitorilor săi Contractul de donaţie nr. 1-746 din 03 iunie 2021 a avut ca obiect transmiterea unui bun imobil (apartament/casă/teren - conform contractului autentificat de notar lulia Lencuţa).

Revocarea donației pentru ingratitudine (invocată în cererea inițială) şi pentru lipsa consimtământului valabil (eroare asupra naturii şi consecinţelor actului) reprezintă o acţiune reală mobiliară, nu una strict personală.

Conform art. 1210-1212 Cod civil (revocarea donaţiei pentru ingratitudine şi alte cauze) coroborat cu principiile generale ale succesiunii (Cartea a V-a Cod civil):

Dreptul de a cere revocarea donației aparţine donatorului şi nu se stinge prin decesul donatarului (dimpotrivă, moştenitorii donatorului pot continua sau introduce acţiunea în anumite cazuri).

Prin simetrie, efectele revocării (restituirea bunului în patrimoniul donatorului) se transmit asupra moştenitorilor donatarului.

Bunul donat intră în masa succesorală a donatarului decedat, iar acţiunea în revocare trebuie îndreptată împotriva moştenitorilor sau a masei succesorale.

Jurisprudența românească (aplicabilă prin analogie, Codul civil RM find puternic influentat de modelul român/quebechez) este unanimă: acţiunea în revocare a donaţiei începută împotriva donatarului poate şi trebuie continuată

împotriva moştenitorilor săi după deces (art. 1023-1024 Cod civil român - dispoziţii aproape identice).

În Republica Moldova nu există niciun text care să stingă dreptul donatorului de a revaca donația doar pentru că donatarul a decedat între timp.

Dimpotrivă: bunul donat rămâne grevat de cauza de revocare, iar donatorul (aici recurentul, care este în viaţă) are interes şi calitate procesuală activă să ceară restituirea lui din masa succesorală a defunctului.

În loc să refuze definitiv primirea cererii, judecătorul avea obligația, conform practicii judiciare constante: a) să primească cererea (cel puţin provizoriu) şi să fixeze termen de judecată; b) Să acorde reclamantului un termen rezonabil (15-30 zile) pentru a indica moştenitorii pârâtului decedat sau pentru a completa cererea prin chemarea lor în judecată (art. 82, art. 84 CPC); c) Eventual, să dispună citarea primăriei de la ultimul domiciliu al defunctului ca reprezentant provizoriu al masei succesorale nedezbătute (practică frecventă în acţiunile imobiliare când pârâtul este decedat şi succesiunea nu este dezbătută).

Refuzul direct în primire reprezintă o încălcare gravă a dreptului de acces la justiţie şi o soluție excesiv de formalistă, contrară scopului procedurii civile (art. 7 CPC - soluționarea cauzei în fond, nu pe motive formale).

Prejudiciul ireparabil creat reclamantului prin soluţia atacată Încheierea atacată a creat o situație absurdă: reclamantul (donatorul în viaţă) este împiedicat definitiv să-şi apere dreptul de proprietate asupra bunului donat, deşi cauza de revocare (ingratitudine + eroare asupra consecinţelor actului) este perfect valabilă, iar bunul aflat acum în masa succesorală a unui donatar decedat. Aceasta echivalează cu expropriere indirectă fără justă despăgubire.

Încheierea este ilegală şi neîntemeiată, întrucât:

1. Instanţa a aplicat greşit art. 169 alin. (1) lit. e) CPC.
2. Instanţa a ignorat obligativitatea înlocuirii pârâtului decedat cu succesorii, conform art. 59, 60, 71 şi 183 CPC.
3. Instanța a încălcat dreptul fundamental de acces la justiţie (art. 20 Constituţie, art. 6 CEDO).
4. Refuzul în primire a cererii este un act de formalism excesiv, contrar jurisprudenţei CEDO şi a Curţii Supreme de Justiţie.
5. Instanţa a calificat eronat natura cererii şi a aplicat sancțiunea procedurală maximală, fără a acorda posibilitatea ajustării cadrului procesual.

Art. 169 alin. (1) lit. e) CPC, prevede refuzul în primire doar în situaţii clare şi obiective, când încă de la depunerea cererii este evident că reclamantul sau pârâtul nu are capacitate procesuală.

În cauza de faţă:

• Reclamantul are capacitate deplină.

• Pârâtul avea capacitate la momentul raportului juridic (încheierea donaţiei).

• Decesul pârâtului nu anulează dreptul reclamantului de a ataca actul juridic. Instanţa a confundat incapacitatea procesuală cu lipsa temporară a subiectului procesual, situație reglementată distinct de: art. 59 alin. (2) CPC- continuarea procesului cu succesorii; art. 183 CPC- înlocuirea părţii iniţiale cu succesorul procesual; art. 60 CPC - drepturile succesorilor.

Decesul pârâtului nu constituie motiv pentru refuz în primire; este doar o situație care impune identificarea succesorilor şi substituirea acestora în proces.

Astfel, aplicarea art. 169 alin. (1) lit. e) CPC a fost eronată. Instanţa era obligată să dispună înlocuirea pârâtului decedat cu moştenitorii săi Conform art. 71 alin. (1) CPC: In caz de deces al părţii, procesul se suspendă până la intrarea în proces a succesorilor..." Nu se refuză cererea - se suspendă cauza.

Conform art. 183 CPC: În cazul transmiterii drepturilor litigioase, instanţa dispune înlocuirea părţii cu succesorul..." Instanţa avea obligaţia: 1. Să constate decesul pârâtului; 2. Să solicite reclamantului date despre moştenitori;

Să dispună înlocuirea pârâtului cu succesorii legali sau testamentari.

Încălcarea dreptului de acces la justiţie (art. 20 Constituţie; art. 6 CEDO). Desi Constituţia RM garantează accesul liber la justiție, instanţa a creat un obstacol procedural insurmontabil: •Reclamantul nu poate introduce o nouă cerere pentru că instanţa i-a explicat că refuzul în primire exclude depunerea repetată. •Instanţa nu a dispus măsuri pentru identificarea moştenitorilor. •Nu a oferit reclamantului posibilitatea să corecteze cadrul procesual. Adest formalism este contrar jurisprudenței constante a CEDO, conform căreia: „Reglementările procedurale nu trebuie aplicate într-o manieră excesiv formalistă, care să priveze partea de acces efectiv la instanţă." (Cauza Běleš şi alţii c. Republicii Cehe, Efstathiou c. Greciei, lovchev c. Bulgariei).

CEDO a arătat repetat că respingerea unei acțiuni pentru vicii remediabile constituie încălcarea art. 6 CEDO.

V. Aprecierea instanței de recurs:

6. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent şi a materialelor din dosar, completul Colegiului civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord consideră că recursul este neîntemeiat, din următoarele motive.

7. În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, *(3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.*

8. Potrivit art. 427 lit. a) Cod procedură civilă, *instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: să respingă recursul şi să mențină încheierea încheierea.*

9. În conformitate cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

10. Încheierea din 12 noiembrie 2025 a fost emisă unipersonal de judecătorul primei instanțe, fiind expediată potențialului reclamant la 13 noiembrie 2025, prin intermediul poștei terestre (fila dosarului 14). La 25 noiembrie 2025 la **Direcția Evidență și Documentare Procesuală (cancelarie) a Judecătoriei Orhei (sediul central)**, a fost depusă cererea de recurs asupra încheierii date (fila dosarului 18-23). Prin urmare, completul Colegiului și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord reține că cererea de recurs este depusă cu respectarea termenul de atac prevăzut de lege.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ:

11. Conform art. 24 alin. (1) și (2) Cod civil, *(1) Capacitatea de a avea drepturi şi obligaţii civile (capacitatea de folosinţă) se recunoaşte în egală măsură*

tuturor persoanelor fizice (2) ***Capacitatea de folosinţă a persoanei fizice apare în momentul naşterii şi încetează o dată cu moartea.***

12. Articolul 5 alin. (1) Cod de procedură civilă prevede că, *(1) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească,* ***în modul stabilit de lege****, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.*

13. Potrivit art. 57 Cod de procedură civilă, (*1) Capacitatea de a avea drepturi şi obligaţii procedurale civile (capacitatea de folosinţă a drepturilor procedurale civile) este recunoscută în măsură egală tuturor persoanelor fizice şi organizaţiilor care se bucură, conform legii, de dreptul adresării în judecată pentru apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor lor legitime. (2) Lipsa capacităţii procesuale de folosinţă poate fi invocată în orice fază a procesului. (...)*

14. Art. 166 Cod de procedură civilă prevede că,

(1) Oricine pretinde un drept ***împotriva unei alte persoane*** *ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept trebuie să depună în instanţa competentă o cerere de chemare în judecată.*

(2) În cererea de chemare în judecată se indică:

a) instanţa căreia îi este adresată;

b) numele sau denumirea reclamantului, domiciliul ori sediul lui, numărul de identificare de stat (IDNO) – pentru persoane juridice şi întreprinzători individuali şi numărul de identificare personal (IDNP) – pentru persoane fizice; dacă reclamantul este o persoană juridică, datele bancare, numele reprezentantului şi adresa lui, în cazul în care cererea se depune de reprezentant dacă reclamantul locuieşte în străinătate, adresa din Republica Moldova unde urmează a i se face comunicările despre proces;

b^1) numărul de telefon şi alte date de contact ale reclamantului persoană fizică; numărul de telefon, adresa electronică înregistrată în Programul integrat de gestionare a dosarelor şi alte date de contact ale reclamantului persoană juridică;

c) numele sau denumirea pîrîtului, domiciliul ori sediul lui;

c^1) numărul de telefon, numărul de fax, poşta electronică sau alte date de contact ale pîrîtului, în cazul în care reclamantul dispune de aceste date;

c²) numele, prenumele, adresa, numărul de telefon, adresa electronică înregistrată în Programul integrat de gestionare a dosarelor şi alte date de contact ale reprezentantului reclamantului;

d) esenţa încălcării sau a pericolului de încălcare a drepturilor, libertăţilor sau intereselor legitime ale reclamantului, pretenţiile lui;

e) circumstanţele de fapt şi de drept pe care reclamantul îşi întemeiază pretenţiile şi toate probele de care acesta dispune în momentul depunerii cererii;

e¹) lista probelor anexate;

e²) lista probelor reclamate;

e³) cererile de reclamare a probelor, efectuare a expertizei, numire/recuzare a expertului, alte cereri formulate;

f) pretenţiile reclamantului către pîrît;

h) date despre respectarea procedurii de soluţionare prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară dacă pentru un astfel de litigiu îndeplinirea procedurii este prevăzută de lege sau de contractul părţilor;

i) documentele anexate la cerere.

15. Potrivit art. 168 alin. (2) Cod de procedură civilă, ”*judecătorul care a primit cererea de chemare în judecată spre examinare verifică dacă aceasta întrunește exigențele prevăzute de lege”*.

16. Conform art. 169 alin. (1), lit. e) Codul de procedură civilă „*judecătorul refuză să primească cererea de chemare în judecată dacă: reclamantului şi/sau pârâtului îi lipseşte capacitatea de folosinţă, cu excepţia cazurilor prevăzute la art. 59 alin.(2)*”.

17. Potrivit art. 169 alin. (2) Cod de procedură civilă „*în decursul a 5 zile de la data repartizării cererii de chemare în judecată, judecătorul dispune, printr-o încheiere motivată, refuzul de primire a cererii şi remite reclamantului încheierea şi cererea cu toate documentele anexate. Încheierea poate fi atacată cu recurs*”.

CIRCUMSTANȚE DE FAPT IMPORTANTE ȘI APRECIEREA ACESTORA PRIN PRISMA NORMELOR DE DREPT APLICABILE SPEȚEI

19. Din materialele cauzei rezultă că, la 3 noiembrie 2025, potențialul reclamant Morozan Mihail a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Morozan Cristian, *privind revocarea și anularea* contractului de donație nr. 1-746 3 iunie 2021 (fila dosarului 2). Astfel, în cererea de chemare în judecată, Morozan Mihail l-a indicat în calitate de pârât pe Morozan Cristian, IDNP *****, domiciliat: orașul Orhei, strada Vasile Lupu, 18, ap. 8

20. Judecătorul primei instanțe caruia i-a fost repartizată cererea de chemare în judecată, verificând în conformitate cu prevederile art. 168 alin. (1) Cod de procedură civilă (pct. 14-15 *supra*) dacă aceasta întrunește exigențele prevăzute de lege, a stabilit că, conform informației eliberate de Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor, în Registrul de stat al populației este înregistrat decesul lui Morozan Cristian, IDNP *****, la data de *****.

21. Deci, potențialul reclamant Morozan Mihail a înaintat o acțiune împotriva unei persoane decedate, adică împotriva unei persoane care nu mai există și nu are capacitatea de folosință, or, potrivit art. 24 alin. (2) Cod civil, capacitatea de folosință a lui Morozan Cristian a încetat o dată cu moartea acestuia, survenită la *****.

22. În acest context, instanța de apel ține să menționeze că, potențialul reclamant Morozan Mihail, a acționat cu rea-credință, întrucât în mod conștient a înaintat cererea de chemare în judecată împotriva unei persoane decedate, fără a menționa acest fapt în cererea de chemare în judecată (ceea ce se confirmă și prin conținutul cererii de recurs). Ba mai mult, a indicat la momentul înaitării acțiunii că **pârâtul Morozan Cristian domiciliază** în același imobil cu reclamantul, **pe adresa: *****, deși cunoștea că acesta nu mai există, **fiind decedat**.

23. Așadar, constatând că, potențialul reclamant Morozan Mihail a înaintat o acțiune împotriva unei persoane decedate, adică împotriva unei persoane care nu mai există și nu are capacitatea de folosință, judecătorul instanței de fond corect a dispus prin încheierea din 12 noiembrie 2025 refuzul în primirea cererii de chemare în judecată în temeiul prevăzut la art. 169 alin. (1) lit. e) Codul de procedură civilă, or, această normă imperativă prevede expres că, *judecătorul refuză să primească cererea de chemare în judecată dacă pârâtului îi lipseşte*

capacitatea de folosinţă. Iar acceptarea unei cereri de chemare în judecată și implicit intentarea procesului civil împotriva unei persoane decedate este inadmisibilă.

24. Justețea acestor concluzii este confirmată chiar de însuși recurentul Morozan Mihail, care în cererea de recurs menționează: ”*art. 169 alin. (1) lit. e) Cod de procedură civilă, prevede refuzul în primire doar în situaţii clare şi obiective,* ***când încă de la depunerea cererii este evident că*** *reclamantul sau* ***pârâtul nu are capacitate procesuală.***” (a se vedea pag, 3 a recursului, fila dosarului 20).

25. Ce ține de alegațiile recurentului din cererea de recurs că judecătorul instanței de fond urma să primească cererea provizoriu şi să fixeze termen de judecată; să acorde reclamantului un termen rezonabil (15-30 zile) pentru a indica moştenitorii pârâtului decedat sau pentru a completa cererea prin chemarea lor în judecată; să dispună suspendarea procesului pentru înlocuirea pârâtului Morozan Cristian cu succesorii săi în drepturi în conformitate cu prevederile art. 70 Cod de procedură civilă, instanța de recurs le consideră neîntemeiate, din următoarele motive.

26. În primul rând, instanța de recurs subliniază că Codul de procedură civilă al Republicii Moldova nu prevede instituția primirii provizorii a cererii de chemare în judecată.

27. În al doilea rând, reieșind din normele legale și argumentele descrise în pct. 20-24 *supra,* judecătorul instanței de fond nu este în drept să accepte spre examinare o cerere de chemare în judecată înaintată împotriva unei persoane decedate, adică împotriva unei persoane care nu capacitate de folosință, fiind obligat, potrivit prevederilor art. 169 alin. (1), lit. e) Cod de procedură civilă, să refuze în primirea unei astfel de cereri.

28. În ceea ce privește stabilirea și indicarea în cererea de chemare în judecată ca pârât/pârâți a moștenitorilor lui Morozan Cristian și/sau a altei/altor autorități în cazul lipsei acestora, acest lucru ținea de obligația pretinsului reclamant Morozan

Mihail, până la depunerea cererii de chemare în judecată, și nu de obligația judecătorului la etapa primirii acesteia.

29. Cu referire la suspendarea procesului și aplicarea mecanismului de succesiune în drepturile procedurale prevăzut la art. 70 Cod de procedură civilă, invocat de Morozan Mihail în cererea de recurs, Completul de judecată al Colegiului civil relevă că, acest mecanism procedural este aplicabil doar în cazurile în care, la momentul intentării procesului (la momentul emiterii încheierii judecătorului de acceptare spre examinare a cererii de chemare în judecată) partea (în speță pârâtul) avea capacitate de folosință – era în viață, însă ulterior, pe parcursul procesului, decedează.

30. În cazul de față însă Morozan Cristian a decedat cu 6 luni înainte de înaintarea cererii de chemare în judecată. Mai mult, procesul civil la cererea de chemare în judecată depusă la 3 noiembrie 2025 de către potențialul reclamant Morozan Mihail nici nu a fost intentat, or, încheierea de acceptare spre examinare a cererii de chemare în judecată nu a fost emisă, judecătorul emițând încheierea de refuz în primirea cererii.

31. Respinge instanța ca neîntemeiate și alegațiile recurentului din cererea de recurs cu referire la faptul cum că, prin încheierea de refuz în primirea cererii de chemare în judecată din 12 noiembrie 2025 prima instanță a încălcat prevederile art. 20 din Constituție și art. 6 CEDO, deoarece i-a îngrădit definitiv dreptul său de acces la justiție privind revocarea/anularea contractului de donație nr. 1-746 din 3 iunie 2021. Or, recurentul interpretează greșit prevederile art. 169 alin. (3) Cod de procedură civil.

33. Astfel, art. 169 alin. (3) Cod de procedură civilă prevede că, *refuzul judecătorului de a primi cererea de chemare în judecată exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiaşi reclamant, cu aceeaşi acţiune împotriva aceluiaşi pârât, cu acelaşi obiect şi aceleaşi temeiuri.*

34. Astfel, din conținutul acestei norme legale rezultă că, restituirea cererii de chemare în judecată depusă pe 3 noiembrie 2025 de către Morozan Mihail exclude posibilitatea adresării lui repetate în judecată cu aceeași acțiune îndreptată

împotriva aceluiaşi pârât – Morozan Cristian, însă nu exclude dreptul său de înainta o nouă acțiune cu același obiect și pe aceleași temeiuri împotriva altui pârât/altor pârâți, implicit moștenitorii lui Morozan Cristian.

35. În concluzie, având în vedere că încheierea primei instanțe din 12 noiembrie 2025 este întemeiată și legală, completul Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord va respinge recursul declarat de recurentul Morozan Mihail, menținând încheierea contestată. Or, criticile aduse de recurenți cu argumentarea circumstanțelor cauzei, percepute din propriul lor punct de vedere, nu pot fi reținute de instanța de recurs în situația în care recursul are un caracter nefondat, lipsind deci temeiuri legale de admitere a acestuia.

37. Potrivit art. 428 alin. (1) Cod de procedură civilă, *decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii.*

38. În temeiul celor expuse, în conformitate cu prevederile art. 426, art. 427 lit. a), și 428 Cod de procedură civilă, Completul Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord,-

D E C I D E :

Respinge recursul declarat de Morozan Mihail.

Menține încheierea Judecătoriei Orhei (sediul central) din 12 noiembrie 2025, prin care s-a refuzat în primirea cererii de chemare în judecată înaintată de Morozan Mihail împotriva lui Morozan Cristian, intervenient accesoriu notarul Lencuța Iulie, privind revocarea și anularea contractului de donație.

Decizia nu supune niciunei căi de atac, fiind irevocabilă de la emitere.

Președintele completului,
judecător Radu Holban

Judecători Svetlana Ghercavii

Mariana Sajin